FRC

sportul în turul României

LOTO PRONO

69

HEZARD A FOST DETRONAT DE WANZLIK

● 140 de kilometri de evadare pentru un beneficiu de 86 de secunde ● Canicula — adversarul tuturor ● Un pluton de candidați la tricoul galben

Canicula nu i-a iertat nici o clipă, astăzi, pe bieții rutieri! 170 de kilometri pe asfaltul încins ca o tigaie, doar cu rara consolare a unui jet de apă pornit din vreo cană sau vreo căldare, patru ore și mai bine de vinătoare pe șoselele deschise, cu soarele căzînd direct în creștetul capului, iată o sumară și de loc elocventă descriere a dificultăților prin care au trecut aspiranții la tricoul galben al Turului României. Cu toate acestea lupta n-a încetat nici un moment să fie palpitantă, poate chiar mai pasionantă decît o carte de aventuri.

Plecați în jurul orei 13, din apropierea comunei Vasile Alecsandri, cam la 10 km de la ieșirea din Galați, cicliștii și-au permis la începutul etapei a doua (Galați — Bacău 170 km) o scurtă perioadă de tatonare. A durat exact 29 de km repriza de cunoaștere. În acest timp un grup de alergători, în rîndurile cărora l-am văzut și pe amicul Jean Claude Allary, s-a despărțit de pluton după zvicnirea de rigoare. Momentul, nesesizat sau subapreciat de forțele plutonului, a fost prielnic curajoșilor. Pornind din spatele caravanei, pentru o trecere în revistă, îl întîlnim însă pe Allary în pană. Pentru a fi readus fără eforturi în pluton, rămîn să-l ajute colegii de echipă Mollet și Hezard. Purtătorul tricoului galben a făcut un gest de pură noblețe, ignorînd însă datoria pe care o avea de a-și apăra trofeul în această situație. Cînd liderul își etala gentilețea, grupul fugarilor, așternut serios la drum, lua avans văzînd cu ochii. Creierul grupului avansat, din care făceau parte Walter Ziegler, Ștefan Cernea, Andrei Suciu, Al. Sofronie și norvegianul Siggen Realfsen a fost, fără discuție, bătrînul vulpoi al șoselelor, Gabriel Moiceanu. El a predat astăzi de la catedra ciclismului, ca un veritabil profesor. I-a organizat la trenă, a stins animozitatea creată de neparticiparea la efort a norvegianului Realfsen, le-a argumentat logic avantajul unei coaliții între oameni din echipe diferite.

După 23 km de la începerea acțiunii, avansul creat — 1 min — începe să dea siguranță fugarilor. Sprintul de la Tecuci revine lui Ziegler, dar mai important decît aceasta este faptul că distanța față de pluton a crescut la aproape 2 min. Lipsa de inițiativă a francezilor, care ar fi trebuit să-l susțină pe lider, precum și a celorlalți aspiranți la șefia cursei dă aripi animatorilor etapei și avansul crește la aproape 3 min. Dar după Mărășești, apele încep să se tulbure. În pluton se încearcă detașări și ritmul crește. Rezultatul vînătorii este încă în cumpănă. Dar frămîntarea aceasta naște o nouă evadare: au plecat Patzig și Wanzlik din echipa R. D. Germane, talonați de ambițiosul Constantin Ciocan. Atît de ferm acționează acest trio, în care Ciocan nu este o piesă de rezervă, încît la km 106 îl ajung pe Moiceanu și elevii lui. Wanzlik cîștigă sprintul de la Adjud, pentru a le demonstra celor ce duseseră pînă atunci greul evadării că este proaspăt și rivnește la primul loc în etapă. La început, pînă cînd fiecare își găsește focul, ritmul celor 9 scade. Apoi se stabilizează. Distanța fugari — pluton este de 1:30 și rămîne așa, chiar și atunci cînd încep să se zărească contururile Bacăului. Realfsen, omul care n-a dat nici o pedală în această după-amiază, începe să se agite. Simte că a sosit momentul să-și facă cunoscută prezența. Ceilalți îl privesc puțin amăriți, dar...

Norvegianul intră primul pe drumul ce duce la stadion, însă are pentru prima oară în etapa de astăzi un ghinion. Nu este atent la marcaj și, în loc să intre pe pistă, mai face cîțiva metri, suficient pentru a fi depășit de 7 din cei 8 alergători ai grupului. Pe pistă Wanzlik, veritabil vitezist, s-a detașat evident, a cîștigat ușor sprintul (locul I în etapă), bonificația de 30 s și tricoul galben.

Wanzlik va avea și el o misiune grea. Îl despart de Sofronie doar 3 secunde, iar în urmărirea sa se mai află o serie de valoroși rutieri români: Ciocan, Ziegler, Moiceanu. Siguranța sprintului poate să-i dea oarecari speranțe în mărirea acestui avans, dar este greu de crezut că urmăritorii săi vor aștepta finalurile pentru a-i răpi trofeul. Disputa este abia la început, iar valorile incontestabile prezente în pluton nu și-au spus încă cuvîntul. De aceea, așteptăm noi episoade la fel de pasionante, care să desemneze — spre final desigur — pe cei mai îndreptățiți la locul întîi.

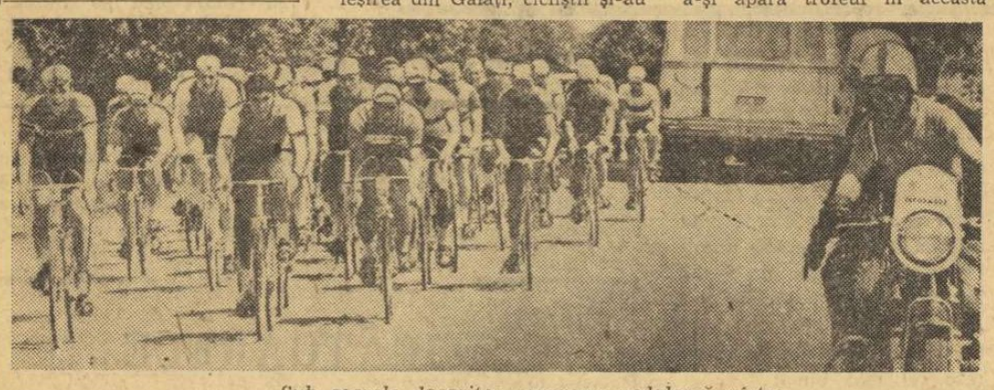

Sub soarele dogoritor caravana pedalează virtos

★ ★ ★

CLASAMENTUL INDIVIDUAL AL ETAPEI A II-A, GALAȚI — BACĂU, 170 KM: 1. JURGEN WANZLIK **(R.D.G.) 4:05,56** (bonificație 30 s) — medie orară 41,470 km. 2. **Al. Sofronie** (România B) 4:05,57 (bonificație 15 s), 3. **W. Ziegler** (România A), 4. G. Moiceanu (România A), 5. B. Patzig (R.D.G.), 6. Șt. Cernea (Steaua), 7. C. Ciocan (România A), 8. S. Realfsen (Norvegia) — toți cu timpul 4:06,08, 9. A. Suciu (Dezrobirea) 4:06,19. Urmează un pluton, cronometrat în 4:07,22 — în frunte cu C. Koeken (Olanda), V. Burlacu (Steaua), I. Hezard (Franța), Șt. Suciu (Dezrobirea), T. Andresen (Norvegia) și F. Van Oudenhove (Belgia).

CLASAMENT GENERAL INDIVIDUAL, **după două etape: 1.** JURGEN WANZLIK **(R.D.G.)** 4h 13:50 (număr de concurs 30), 2. **Alexandru Sofronie (România B)** la 3 s (49), 3. **Constantin Ciocan (România A)** la 20 s (44), 4. W. Ziegler (România A) la 26 s (42), 5. G. Moiceanu (România A) la 30 s (41), S. Realfsen (Norvegia) la 39 s (37), 7. Șt. Cernea (Steaua) la 44 s (52), 8. B. Patzig (R.D.G.) la 49 s (26), 9. A. Suciu (Dezrobirea Brașov) la 55 s (62), 10. Y. Hezard (Franța) la 1:39 (21), 11. Șt. Suciu (Dezrobirea) la 1:45 (61), 12. H. Bürki (Elveția) la 1:50 (18), 13. V. Tudor (România B) la 1:53 (47), 14. C. Koeken (Olanda) la 1:54 (33), 15. V. Burlacu (Steaua) la 1:54 (55), 16. C. Grigore (România B) la 1:54 (46), 17. A. Mollet (Franța) la 1:54 (23), 18. W. Prinsen (Olanda) la 1:55 (34), 19. T. Puteriu (Steaua) la 1:55 (54), 20. C. Kroonen (Olanda) la 1:56 (31), 21. P. Menard (Franța) la 1:56 (25), 22. K. Kvernerud (Norvegia) la 1:56 (38), G. Viard (Franța) la 1:56 (24), 24. T. Andresen (Norvegia) la 1:57 (36), 25. H. Vermeeren (Belgia) la 1:58 (1), 26. R. Dertz (R.D.G.) la 1:58 (29), 27. R. Vercauter (Belgia) la 1:59 (2), 28. H. Benjamins (Olanda) la 2:00 (32), 29. I. Ardeleanu (Steaua) la 2:03 (53), 30. E. Rusu (România A) la 2:03 (43), 31 J.V. Allary (Franța) la 2:04 (22), 32. V. Selejan (România B) la 2:04 (50), 33. E. De Blaere (Belgia) la 2:05 (3), 34. N. Ciumeti (România B) la 2:06 (48), 35. Fr. Gera (Steaua) la 2:06 (51), 36. F. Van Oudenhove (Belgia) la 2:07 (4), 37. W. Egyed (Dezrobirea) la 2:09 (65), 38. S. Huster (R.D.G.) la 2:09 (27), 39. I. Cosma (România A) la 2:10 (45), 40. P. Van Kerkove (Belgia) la 2:10 (5), 41. I. Selejan (Dezrobirea) la 2:12 (64), 42. J. H. Windisch (R.D.G.) la 2:15 (28), 43. M. Vaucher (Elveția) la 2:29 (17), 44. G. Tănase (C. S. Brăila) la 5:17 (57), 45. L. Yli (Norvegia) la 15:17 (39), 46. P. Donk (Olanda) la 15:20 (35), 47. Șt. Ene (C. S. Brăila) la 15:53 (58), 48. M. Hrisoveri (C. S. Brăila) la 16:09 (59), 49. M. Voegeis (Elveția) la 16:26 (16), 50. V. Rățoi (Metalul Plopeni) la 16:29 (69), 51. Șt. Bălan (Metalul) la 16:50 (63), 52. I. Ajoghin (Metalul) la 23:31 (70), 53. Gh. Ciumeti (C. S. Brăila) la 24:03 (60), 54. J. Richner (Elveția) la 24:07 (20), 55. D. Nemțeanu (C. S. Brăila) la 34:13 (56), 56. M. Rîndașu (Metalul) la 34:26 (66), 57. E. Guidali (Elveția) la 34:34 (19), 58. S. Suditu (Dezrobirea) la 34:58 (63), 59. Gh. Răceanu (Metalul) la 35:09 (67).

CLASAMENT GENERAL PE ECHIPE, **după două etape: 1.** ROMÂNIA A 12h 42:34, 2. **R. D. Germană** la 1:30, 3. **România B** la 2:46, 4. Norvegia la 3:14, 5. Steaua la 3:15, 6. Dezrobirea Brașov la 3:45, 7. Olanda la 4:12, 8. Franța la 4:25, 9. Belgia la 4:50, 10. Elveția la 19:24, 11. C. S. Brăila la 35:23, 12. Metalul Plopeni la 53:47.

Învingătorul

Tabletă de Dan DEȘLIU

Jocul ambiției și al întîmplării

Cînd după 60 de kilometri de urmărire îndîrjită, Jürgen Wanzlik izbutea să ajungă, împreună cu Patzig și Ciocan în rîndurile celor șase fugari, ideile sale apropo de soarta tricoului galben erau bine definite: cîștigînd etapa, va purta cel puțin o zi semnul distinctiv al liderului, între Bacău și Suceava. Acest flăcău de 24 de ani — blond, bine legat, cu alură de tenor liric și cu zîmbet de licean nelămurit — ascunde îndărătul timidității aparente o mare capacitate de a-și realiza planurile. Așa se face că în ciuda efortului depus în circumstanțele amintite, l-am văzut pregătind cu grijă sprintul final pe care probabil era foarte convins că-l va cîștiga. Wanzlik — uitasem să menționez — este specialist în probe de velodrom, campion al R.D. Germane în cursa americană pe 1964 și titular al clubului Dynamo Berlin. Interesul său pentru șosea datează abia de un an, ceea ce, firește, nu putea împiedica — ba chiar dimpotrivă — să aspire la o performanță deosebită în acest domeniu. Și cum de la Domnești, punctul de alimentare în care s-a produs joncțiunea, nu mai rămăseseră decît 70 de kilometri, pînă la linia albă a sosirii, Wanzlik s-a gîndit că ar fi cazul să folosească împrejurările prielnice cu atît mai mult cu cît colaboratorii săi dădeau semne de oboseală.

Zeița norocului i-a fost și ea favorabilă, întrucît cu 500 de metri înaintea finișului, virtualul cîștigător al etapei se profila semeț în persoana norvegianului Realfsen; o neatenție de ultimă clipă la intrarea în stadion l-a privat pe acesta de un succes care se anunța categoric. În condițiile menționate, nu i-a fost greu experimentatului pistard german să se impună, după o dispută pînă la prima turnantă cu Moiceanu, Sofronie, Ziegler.

Epuizat de tensiunea momentului, — atît de epuizat încît abia a mai putut primi florile pe care i le ofereau pionierii din localitate — noul lider al turului și-a mărturist intenția fermă de a păstra poziția cucerită astăzi, vizînd o eventuală recidivă la viitoarele sosiri pe stadion.

„ALLEZ FRANCE!"

(Urmare din pag. 1)

Franței, condus de marele maestru al benzii de asfalt — Robert Oubron. Informat tot timpul, ciclistul din Puteaux, în vîrstă de 20 de ani, a reușit să smulgă 3 secunde celor mai buni dintre adversarii săi. Cît de mari sînt uneori trei secunde, ne-o poate spune Walter Ziegler, care anul trecut grație lor a cîștigat Turul României. Firește, acum nu se poate încă vorbi de așa ceva. Satisfacția lui Hezard este aceea de a putea conduce caravana în postură de șef pînă la Bacău. Și nu este puțin. Olandezii **Benjamins** și **Donk**, clasați pe locurile 2 și 3, au zîmbit obiectivelor aparatelor de fotografiat, la gîndul că n-au făcut mare risipă pe malul Dunării. Un grup de trei rutieri români, **Dumitru Nemțeanu, Emil Rusu** și **Alexandru Sofronie,** se află în urmărire, lucru care contribuie la păstrarea speranțelor. Diferența de 1:16 dintre primul și ultimul clasat (Victor Rățoi), în această etapă, este oarecum inexplicabilă pentru un circuit complet asfaltat, liber și fără diferențe de nivel. Ne vom lămuri însă mai tîrziu...

CLASAMENTUL PRIMEI ETAPE, contratimp individual — 6,300 km: 1. IVES HEZARD (Franța) 8:07 (medie orară 46,500 km). **2. Hendrik Benjamins (Olanda)** 8:07, **3. Peter Donk (Olanda)** 8:08, 4—7. Dumitru Nemțeanu (C.S. Brăila), Emil Rusu (România A), Al. Sofronie (România B), Leif Yli (Norvegia) 8:11, 8—9. Ștefan Suciu (Dezrobirea Brașov), Constantin Ciocan (România A) 8:13, 10. André Mollet (Franța) 8:14, 11. Teodor Puteriu (Steaua) 8:15, 12—15. Leon Menard (Franța), Knut Kvernerud (Norvegia), Kaspar Kronen (Olanda), Guy Viard (Franța) 8:16, 16—18. Hervé Verneeren (Belgia), Reinhard Dertz (R.D.G.), Hans Bürki (Elveția) 8:18, 19—20. Walter Ziegler (România A), Romain Vercauter (Belgia) 8:19, 21—22. Vasile Tudor (România B), Siggen Realfsen (Norvegia) 8:21, 23—25. Constantin Grigore (România B), Corneliu Koeken (Olanda), Vasile Burlacu (Steaua) 8:22, 26—28. Wilhelm Prinsen (Olanda), Gabriel Moiceanu (România A), Ion Ardeleanu (Steaua) 8:23, 29—30. Jürgen Wanzlik (R.D.G.), Mircea Rîndașu (Metalul Plopeni), Vasile Selejean (România B), Jean Claude Allary (Franța) 8:24.

AZI, ÎN TURUL ROMÂNIEI

ETAPA a III-a, BACĂU — SUCEAVA, 153 km. **Start festiv:** Teatrul de Stat — ora 12,30. **Start tehnic:** borna km. 352 — ora 13,10. **Puncte de sprint:** P. Neamț, Tg. Neamț, Fălticeni. **Puncte de cățărare:** Dobreni și Bălțătești. Caravana va trece prin **Buhuși** (unde va avea loc startul tehnic, la ora 13,10), **Piatra Neamț** (km 34) — ora 14,00, **Dobreni** (km 44) — ora 14,20, **Bălțătești** (km 64) — ora 14,50, **Tîrgul Neamț** (km 80) — ora 15,13, **Vadul Moldovei** (km 114) — ora 16,02, **Fălticeni** (km 130) — ora 16,25. **Sosirea la Suceava**, în centrul orașului, în jurul orei 17,00.

SUB SEMNUL APEI

Sub obladuirea cu adevărat salutară a organelor de circulație din județul Galați (tot atît de exemplară în execuție ca și cele din județele Vrancea și Bacău pe care le-am parcurs) — caravana a părăsit curînd stema cu trei linii vălurite a orașului dunărean. De fapt, întreaga etapă va sta sub semnul apei, dacă se poate spune așa, exceptînd desigur figura legendară a bătrînelului de la ieșirea din Galați care ridicase solemn un steag românesc în întîmpinarea concurenților sau buchetele nesfîrșite de flori care au pavat drumul cicliștilor. Elevii din comuna Independența, comună a tenismanului Costică Tănăsescu, au presărat crini pe pavaj; la podul de peste Siret, de la Cosmești, gospodarii au aruncat trandafiri în calea cicliștilor, la fel ca în multe alte părți.

Dar, totuși, apa și uneori nevoia de apă au fost stăpînele cursei. Tineri pompieri din Tecuci ne-au oferit un spectacol pe cît de inedit, pe atît de amuzant, transformîndu-și tulumbele cu destulă precipitare manevrate, spre direcții neobișnuite, în ciudate dușuri celeste care au răcorit prima dogoare a alergătorilor. În comuna Haret, odată cu trandafirii, locuitorii au trimis spre fețele prăfuite, dar și uscate de soare și vînt, ale cicliștilor, apă răcoritoare din găleți. La Domnești, așa-numitul „bufet" era de fapt o porțiune de șosea în dreptul unei fîntîni cu lanț, unde se umpleau și se predau însetaților sportivi bidoanele cu apa mult dorită. Abia la Sascut, în dreptul fabricii de zahăr, ploaia — ivită din senin — părea dispusă să pună capăt setei de răcoare. Dar n-a fost decît o stropșeală pasageră, amăgitoare, și mai provocatoare de fierbințeală. Soarele a dogorît din nou și în plutonul fugarilor gesturile de camaraderie sportivă se înmulțesc: se împrumută bidoane de la ghidon la ghidon, de la mînă la mînă, de la gură la gură. Doar Moiceanu pare ceva mai prudent: el preferă să-și răcorească spinarea cu un fel de auto-duș. Scena trebuie să fi părut calmantă pentru soția și fiul său Cătălin, aflați într-una din mașinile însoțitoare.

Stadionul din Bacău, cu tribuna înaltă de beton încă netencuită, cu un meci de fotbal oprit la jumătate, cu mulți și entuziaști spectatori, a pus capăt setei. Și nimic nu putea fi mai încîntător și mai liniștitor decît tabloul șirului nesfîrșit de pionieri care-și așteptau idolii nu numai cu buchete de flori ci și — din nou această superbă mixtură — cu sticle răcoritoare de limonadă.

ȘI IADUL CICLIȘTILOR E PAVAT CU FLORI

(Urmare din pag. 1)

comprehensibilă simpatie, pe vecinii lor dunăreni, brăilenii, în așa măsură încît glasurile lor unite, clamînd: „Hai Brăila!", purtau parcă toată vigoarea și amplitudinea marelui fluviu.

Se pare că strădania spectatorilor n-a fost zadarnică, de vreme ce tocmai un brăilean s-a clasat primul dintre români, al 4-lea, în cel dintîi clasament general, cel al vitezei pure. Este vorba de Dumitru Nemțeanu, elevul antrenorului Mihail Simion și al veteranului brăilean Virgil Mormocea. Irupt din tînăra promoție a ciclismului românesc, participant anul acesta — cu nu prea mult succes — în Cursa Păcii, Nemțeanu a simțit alături, părtaș sentimental la efortul său, pe — din nefericire — accidentatul său coleg de generație Cristian Tudoran, aflat pe marginea șoselei.

Încununarea învingătorului a încheiat frumoasa dimineață gălățeană. Ives Hezard s-a simțit copleșit sub imensa coroană din frunze de lauri, cum n-a cunoscut nici un campion olimpic în antichitate. Apoi, sub sulițele toride ale soarelui dunărean, caravana s-a pus în mișcare. Lupta de-adevăratelea abia începe...

RETROSPECTIVĂ

Vechea cetate de scaun — Suceava — cel mai nordic punct de pe traseul turului, a fost gazdă numai de două ori, în cele 17 ediții de pînă acum.

Întîia dată, în 1960. Pe stadionul recent construit, sucevenii au aplaudat pe primul sosit: simpaticul Victor van Schil, care se bucura în caravană de o mare popularitate. El a depășit la sprint un pluton numeros. (Schil, una dintre „speranțele" ciclismului belgian, va fi selecționat, după doi ani, în echipa pentru „Turul Franței").

A doua oară, în 1961, sucevenii — confirmînd calitatea de gazde bune și căpătînd experiență — au primit caravana cu deosebit fast și, totodată, cu un interes teribil, știrnit de aprigul duel dintre Ion Cosma (noul lider) și Gabriel Moiceanu (ex-tricou galben) situat în clasamentul general la cîteva zeci de secunde. În final, victoria în acea disputată ediție i-a revenit lui I. Cosma (cîștigător și în 1959).

Emil IENCEC

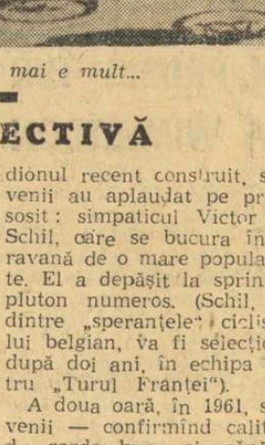

Fotografii de Aurel NEAGU

PRIN BUHUȘI

Astăzi, multicolora caravană ciclistă, în drum spre Cetatea Sucevei, va trece și prin Buhuși. Evenimentul nu este atît de inedit pentru mica așezare moldovenească de pe malurile Bistriței, întrucît și în alți ani ea a mai figurat în traseele marilor competiții ale sportului cu pedale. Și chiar dacă și de astă dată masivul pluton nu va poposi în orașul lor, ci îl va traversa în viteza roților, buhușenii nu vor pregeta, sîntem siguri, să-i iasă în întîmpinare de-a lungul șoselei, să încurajeze și să aștearnă flori în calea alergătorilor.

Martori doar ai unui mic crîmpei din episodul înconjurului țării pe biciclete, locuitorii Buhușului vor rămîne, poate, cu singurul regret că în mulțimea concurenților nu se află și un concetățean de-al lor.

Dar inexistența unor cicliști de performanță nu este sinonimă cu absența sportului din viața celor 20 000 de locuitori ai orașului. Buhușenii manifestă predilecție pentru anumite ramuri sportive, care și-au creat o frumoasă tradiție, și una dintre acestea este handbalul. Începuturile acestui sport la Buhuși sînt semnalate cu trei decenii în urmă, cînd aici activa o echipă masculină bine cotată în handbalul românesc (pe atunci în 11 jucători). După război, mai precis între anii 1954—1956, orașul este reprezentat și în divizia A feminină de handbal în 11. Dar adevărata ascensiune a handbalului buhușean este legată de ultimii ani cînd, după cîteva încercări infructuoase, echipa feminină promovează în divizia B și apoi, imediat, în primul eșalon valoric, în care a evoluat pînă de curînd. La finele ultimei ediții a campionatului, Textila Buhuși a retrogradat din divizia A. Trecerea prea ușoară prin divizia secundă, care n-a solicitat la maximum energiile echipei și care a creat, probabil, un sentiment de supraestimare, precum și deficiențele în pregătire (datorate fostului antrenor Mircea Crețu) par a constitui cauzele principale ale slabului început de campionat, care n-a mai putut fi redresat pe parcurs, în ciuda eforturilor depuse.

Acest insucces, care i-a afectat, desigur, pe buhușeni, are însă toate șansele de a fi trecător. Handbalul din acest vechi și renumit centru textil va reveni, fără îndoială, printre valorile certe, fiindcă aici se muncește, după cum ne-am putut convinge la fața locului, cu multă tragere de inimă, cu pasiune.

Legătura puternică ce există între componentele echipei și fabrica de postav din localitate (aproape toate fiind salariate aici), căldura cu care ele sînt înconjurate de către marea masă a muncitorilor, interesul și sprijinul acordat de către conducerea fabricii (directorul comercial Constantin Baciu, un inimos și devotat prieten al sportului, om de inițiativă și foarte bun organizator, este totodată și președintele asociației sportive) creează climatul favorabil necesar unei noi ascensiuni. La această ascensiune concură, de asemenea, acțiunile întreprinse pe linia dezvoltării bazei materiale, ca și a formării de noi jucătoare, cu un accent deosebit pus pe școală. În Buhuși, pe lîngă cele două terenuri centrale de handbal (unul din ele cu tribune și instalație electrică), s-au amenajat și altele — cu contribuția și a organelor de stat locale — pe lîngă fiecare școală. Din rîndurile elevilor buhușeni sînt recrutate apoi elementele cele mai talentate, care se vor pregăti în echipele de copii și juniori ale asociației Textila.

F. CONSTANTIN

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● *Turul României era cît pe ce să aibă un ciclist solitar în caravană, pe danezul Gent Madsen (20 de ani), din Copenhaga, care — venit de la o cursă de munte disputată la Dubnice în Cehoslovacia (unde a ocupat locul 16, avînd însă satisfacția că victoria a revenit compatriotului său, celebrul Mogens Frey) — a sosit la București și a continuat drumul pînă la Galați, în nădejdea venirii coechipierilor din formația Danemarcei, care însă n-au mai ajuns în România. Deși invitat să participe, individual, în cursă, tînărul Madsen s-a declarat speriat de coaliția atîtor echipe valoroase prezente în caravană și a preferat drumul înapoi, spre Copenhaga*

● Turul era în același timp să rămînă și fără un ciclist francez, Jean Claude Allary, care s-a prezentat la aeroportul Băneasa și a coborît din avion fără pașaport, uitat acasă la Paris. Numai intervenția organizatorilor și comprehensiunea organelor grănicerești i-au permis ciclistului uituc să fie prezent la startul primei etape.

● *Cînd a lăsat steagul să cadă în dreptul bucureșteanului Ajoghin, primul concurent pe circuitul gălățean, sîntem siguri că octogenarul profesor Constantin Aslan, veteranul ciclismului românesc, s-a întors o clipă cu gîndul la cea mai veche dintre amintirile sale de pe aceste meleaguri, la anul 1923, cînd îndeplinea funcția de oficial în Circuitul Moldovei de Jos, organizat de clubul ciclist din Galați. Și, pentru ca memoria să nu-l înșele, ne-a pus la dispoziție și o fotografie de epocă, îngălbenită de vreme, dar nu lipsită de farmec.*

● În cei mai buni ani ai săi, Gino Bratali l-a avut lîngă sine pe mecanicul André Mazzotti. Apoi, acesta s-a dedicat, împreună cu soția sa, culegerii de folclor elvețian. Aici, unde însoțește ca antrenor echipa Elveției, ne-a și arătat un disc cu muzică populară helvetă, pe care are intenția să-l dăruiască Radiodifuziunii Române. Pe de altă parte, André Mazzotti a făcut prima vizită în Galați la magazinul de discuri, alegînd o imprimare cu muzică populară românească, pe care o socotește foarte frumoasă încă de la prima audiție.

O „PANĂ" PE ZI

n. cla udiu

START

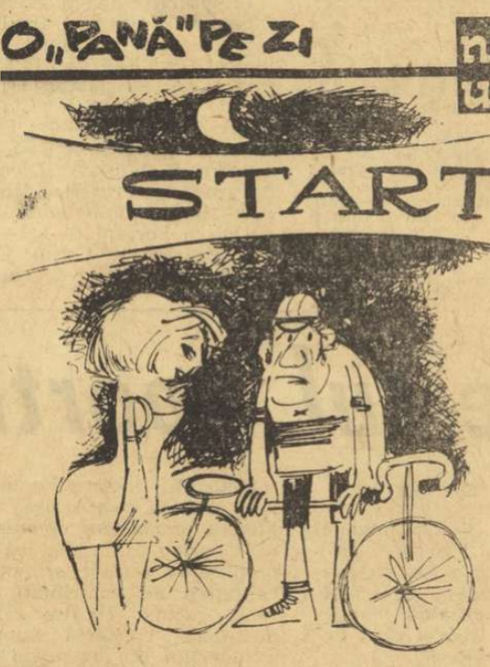

— Știu, orice despărțire e grea. Nu vreau să te văd plîngînd, dar înțelege-mă, trebuie să plec. Startul s-a dat de azi dimineață...

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40268